

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag.

Fremskridtspartiet er tilfreds med, at der nu skabes muligheder for, at byggeri kan finansieres ved indeksregulerede realkreditlån. Det er i sig selv et formål at skabe så mange valgmuligheder som muligt for både låntagerne og långivere.

Lovforslaget giver imidlertid ikke muligheder for finansiering ved indeksregulerede lån inden for hele bygge- og anlægsområdet. Et så væsentligt område som om- og tilbygninger til parcel- og rækkehuse er således udeladt.

Det er fremskridtspartiets opfattelse, at netop om- og tilbygninger til parcel- og rækkehuse meget hensigtsmæssigt ville kunne finansieres gennem indeksregulerede realkreditlån. I introduktionsperioden for disse nye obligationer er det naturligvis af betydning, at der relativt hurtigt opnås et nogenlunde stabilt og nogenlunde omfattende udbud af obligationerne. Dette vil man netop kunne opnå ved at give mulighed for en indeksfinansiering af om- og tilbygninger til vore ca. 1 mill. række- og parcelhuse. Sådanne om- og tilbygninger vil have en høj beskæftigelseseffekt. Samtidig må det antages, at den offentlige debat, der har været ført om indeksfinansieringen, og som i et vist omfang har overdrevet virkningerne af lovforslaget og dermed antagelig vildledt mulige låntagere, har begrænset interessen for at optage lån på indekstilvilkår.

Dette vil især gælde nybyggeriet af parcel- og rækkehuse, hvor det må formodes, at mange mennesker vil afstå fra at påbegynde et nybyggeri, finansieret ved indeksregulerede realkreditlån, simpelt hen fordi de er blevet forskrækkede på grund af debatten omkring indekstilånene. Derimod må man antage, at de fleste bedre kan overskue konsekvenserne af at finansiere om- og tilbygninger ved indekserede lån. I hvert fald formindskes risikoen for låntageren betydeligt. Det er derfor fremskridtspartiets opfattelse,

at det ud fra alle synspunkter ville være rigtigt, om om- og tilbygninger kunne finansieres ved indeksregulerede realkreditlån, hvorfor der også er stillet et ændringsforslag, der udvider lovforslaget med dette område.

Regeringen opfatter lovforslaget som en meget væsentlig del af regeringens økonomiske politik og beskæftigelsespolitik. Fremskridtspartiet deler imidlertid ikke regeringens vurderinger af lovforslaget. Det er fremskridtspartiets vurdering, at virkningerne af lovforslaget er langt mere beskedne. Der vil næppe ske nogen væsentlig merbeskæftigelse som følge af lovforslaget. Boligministeren har da også skønnet, at merbeskæftigelsen inden for byggesektoren som følge af lovforslaget vil være af størrelsesordenen 10.000. Der er her set bort fra virkningen af kvoteforhøjelserne inden for det støttede byggeri. Fremskridtspartiet skønner, at merbeskæftigelsen vil ligge væsentligt lavere og være af størrelsesordenen 3-5.000.

En del af denne merbeskæftigelse vil opstå som følge af, at familier, der i virkeligheden ikke har råd til at anskaffe sig en ejerbolig, af indeksreguleringen vil blive lokket ud i økonomiske dispositioner, som på lidt længere sigt vil være ødelæggende for familierne, netop på grund af indeksreguleringen.

Boligudvalget har under lovforslagets behandling stillet følgende spørgsmål:

»Der ønskes en beregning af den reale pris på parcelhus med en kontant opførelsesudgift på 600.000 kr. under traditionel, hhv. indeksfinansiering. Ved den reale pris forstås summen af kontant udbetaling samt låneydelser i lånets løbetid, regnet tilbage til nutidsværdi. Beregningen skal foretages således, at der tages hensyn til inflationen og skat. Renten på traditionelle obligationslån sættes til 19,5 pct. og inflationstakten til 11,5 pct. p.a. Renten på indeksobligationer sættes til 2,5 pct. p.a. Eksemplet ønskes regnet igennem med marginalprocenter på 45, 50, 55 og 60.«

Svaret fremgår af nedenstående skema:

Realværdi i faste priser af parcelhus ved forskellige marginals-kattesatser i 1000 kr.